

[Bodil Liventhal]

»Er det almindelig praksis, at personalet på spædbørnshjem kan nedlægge forbud mod besøg af forældre, der ikke har afgivet forældremyndigheden, eller bedsteforældre, og kan dette forbud også udstrækkes til familiepleje, som forældrene har indvilliget i, fordi de ikke ønsker at afgive forældremyndigheden?«

(Spm. nr. 669).

Skriftlig begrundelse.

Begrundelsen er den, at flere personer, der har den i spørgsmålet omtalte familieforbinding til institutionsbørn, adskillige gange har været udsat for chikane og ubehageligheder fra institutionspersonalet og de offentlige kontorer på grund af en ganske naturlig omgang med et barn og barnebarn.

Bodil Liventhal (CD):

Med mit spørgsmål til socialministeren håber jeg at få et helt klart svar på, om der i de i spørgsmålet nævnte forhold ikke må siges at være tale om brud på § 66, stk. 3, i lov om social bistand, hvori der bl. a. står, at det sociale udvalg fører tilsyn med barnets forhold under dets ophold i familiepleje eller på institution m. v., og hvor der til slut siges: »... så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedens indehaver«.

Forældre, der stadig har forældremyndigheden, men erkender, at de ikke magter pasning og opdragelse af et barn, og som derfor har indvilliget i familiepleje af hensyn til barnets tarv, forventer, at myndighederne respekterer en fortsat forbindelse med den biologiske familie. Familieplejen er vel netop et alternativ til bortadoption, der betyder forældrenes endelige afkald på barnet.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil allerførst slå fast, at der sker ikke nogen afgivelse af forældremyndigheden i de situationer, hvor det sociale udvalg har besluttet at anbringe et barn uden for hjemmet, enten det er i familiepleje eller på institution. Forældrene bevarer forældremyndigheden, og det påhviler socialudvalget at træffe de nødvendige beslutninger i samarbejde med forældremyndighedens indehaver. Ansvar for, at de nødvendige beslutninger træffes, ligger hos det sociale udvalg.

Jeg vil også godt understrege, at det er et meget vigtigt led i et barns anbringelse uden for hjemmet, at det sociale udvalg i samarbejde med plejehjemmet eller institutionen sørger for, at forbindelsen mellem barnet og dets hjem holdes ved lige, og at udvalget søger at skabe mulighed for barnets tilbagevenden til hjemmet. Disse vigtige forpligtelser for det sociale udvalg er understreget såvel i bistanndsloven som i de cirkulærer, som socialministeriet har udsendt i tilslutning til loven. En afbrydelse af forbindelsen mellem barnet og dets forældre kan alene komme på tale i de meget få tilfælde, hvor det er nødvendigt af hensyn til barnets velfærd at afbryde eller måske begrænse samkvem med begge forældre eller en af dem. I disse meget få tilfælde kan det sociale udvalg for en nærmere fastsat periode bestemme, at et barn ikke må modtage besøg af forældre, og tilsvarende bestemmelser kan træffes f. eks. med hensyn til bedsteforældre. Det er mit indtryk, at de sociale udvalg efterlever bestemmelserne, hvorefter afbrydelse af samkvem mellem børn og forældre eller andre pårørende sker mindst muligt og kun, hvor det er nødvendigt af hensyn til barnets velfærd.

Da der i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet er peget på, at forældre har været udsat for chikane og ubehageligheder fra institutionspersonale og personale på de offentlige kontorer, skal jeg oplyse, at klager over personale – altså klager, der ikke vedrører selve sagsbehandlingen – vil kunne efterprøves af de kommunale tilsynsmyndigheder.

Bodil Liventhal (CD):

Jeg siger tak for socialministerens klare svar vedrørende forældrenes ret til, når de har forældremyndigheden, at bevare forbindelsen med et barn på institution eller i familiepleje. Så bør det også være den sociale forvaltnings opgave at føre tilsyn med, at personalet på institutionerne ikke tiltager sig rettigheder uden om den sociale forvaltning.

Socialministeren (Eva Gredal):

Det tror jeg kun vi kan være enige om, og det fremgik vist også af mit første svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.